

Pastorale brief aan alle gemeenteleden van de Kapel uit Liefde, en voor iedere bezoeker van onze website.

Je zult maar tot de risicogroep behoren die zich om gezondheidsredenen moet afzonderen om vooral niet besmet te worden door het coronavirus. Je zult maar kapster zijn en je deuren moeten sluiten, ter bestrijding van genoemd virus. Je zult maar een nul-uren contract hebben bij een winkelketen die ook sluit. Je zult maar kroegbaas zijn. Je zult maar geen inkomsten meer hebben. Wat dan? Angst en onzekerheid overvalt je. Hoe houd ik mijzelf, mijn gezin, het bedrijf overeind?

Langzaam dringt het tot ons door hoe dit virus ons land, Europa, eigenlijk de hele wereld in zijn greep heeft. Gelukkig heeft het kabinet afgekondigd de economie met een miljarden pakket te ondersteunen, zodat ook de kleine ZZP-er enigszins opgelucht adem kan halen.

Maar, wat doet deze nieuwe werkelijkheid, die zo onwerkelijk is, met ons? Met ons als gewone burgers, met ons als kerkelijke gemeente Lonneker? Een gemeente die nabijheid en verbondenheid zoekt, maar nu sociale distantie moet nemen en kerkdiensten en bijeenkomsten moet annuleren. Misschien ervaart u zelf dat het leven dat u leidde steeds kleiner kleiner wordt.

Het virus heeft ook een keerzijde.

Wij weten van de nood een deugd te maken; er ontstaan prachtige initiatieven om elkaar te helpen. Mensen zien in de eigen straat, meer dan voorheen, naar elkaar om: 'Hebt u nog iets nodig, dan neem ik het voor u mee'. En laten we ook als gemeenteleden naar elkaar omzien door elkaar eens een kaart te sturen, te bellen, of door middel van andere digitale kanalen een teken van leven achter te laten. Iedereen is van waarde en doet er toe!

Onze buitenwereld wordt dan wel kleiner, onze binnenwereld wordt groter. Laten we dat blijven vasthouden, nu en in de toekomst.

Tevens maakt het ons bewust dat het leven niet maakbaar is, dat wij kwetsbaar en afhankelijk zijn.

Op stille momenten, op momenten van rust, van inkeer en bezinning, denk ik na over het leven. Het leven dat ons in al zijn kleurrijke facetten, maar ook met zijn schaduwzijden geschonken is door dat ondoorgrondelijke Mysterie dat wij in het geloof benoemen met God.

Aan Hem dragen wij elkaar in deze onzekere tijd op, en al diegenen die in een sociaal isolement verkeren, ziek of herstellend zijn. En onze bede is dat God zich over een ieder ontfermt. Ook dragen wij alle zorgmedewerkers op, die met angst besmet te worden, instaan voor de zieke medemens. Dat zij hiervoor de kracht en motivatie blijven ontvangen, en zegen ondervinden van hun werkzaamheden. Dan zijn er de nabestaanden van de velen gestorven aan het virus. Dat zij een teken van hoop en bemoediging ontvangen door troostende woorden van mensen die hen omringen. In de ander kijkt en spreekt God ons aan.

ds. GertJan Lambers Heerspink
20-03-2020